

UCHWAŁA Nr 312a RADY MINISTRÓW

z dnia 14 sierpnia 1958 r.

w sprawie trybu postępowania przy ustalaniu wynagrodzeń za pracę i świadczeń wynikających ze stosunku pracy.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych podejmuje decyzje w formie uchwał lub — gdy wymagają tego przepisy szczególne — w formie rozporządzeń w sprawach dotyczących wynagrodzeń za pracę i innych świadczeń zakładów pracy.

W szczególności Rada Ministrów ustala:

- a) systemy płac, godzinowe lub miesięczne stawki płac zasadniczych robotników i pracowników umysłowych, ramowe tabele płac i zasady zaszeregowania robotników i pracowników umysłowych zatrudnionych we wszystkich działach gospodarki i administracji państwowej;
- b) ramowe zasady premiowania robotników i pracowników umysłowych;
- c) wysokość i rodzaj świadczeń w naturze oraz innych dodatków do płac.

2. Rada Ministrów podejmuje decyzje na wniosek Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, Podkomitetu Płac lub właściwych ministrów.

3. W sprawach wymienionych w ust. 1 może podjąć decyzję Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów w zakresie zleconym przez Radę Ministrów stosownie do przepisów o Komitecie Ekonomicznym Rady Ministrów.

§ 2. W celu zapewnienia jednolitej polityki w zakresie płac oraz świadczeń socjalnych zobowiązuje się Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów do powołania Podkomitetu Płac i ustalenia jego szczegółowych zadań.

§ 3. 1. Uchwały określone w § 1 stanowią upoważnienie dla właściwych ministrów do zawierania lub zmiany — w trybie przez prawo przewidzianym — układów zbiorowych pracy.

2. W gałęziach pracy, w których nie stosuje się układów zbiorowych pracy, szczególne przepisy w sprawach wynagrodzeń za pracę i innych świadczeń zakładów pracy, oparte na uchwałach określonych w § 1, wydają właściwi ministrowie w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych.

3. W układach zbiorowych pracy lub przepisach przewidzianych w ust. 2 ustala się w szczególności:

- a) szczegółową nomenklaturę stanowisk pracy pracowników umysłowych w oparciu o ramową tabelę tych stanowisk oraz dostosowaną do szczegółowej nomenklatury — tabelę płac;
- b) ramowe regulaminy premiowania;
- c) wysokość premii i warunki jej wypłaty dla resortu lub poszczególnych branż;
- d) szczególne tabele płac, przepisy o zaszeregowaniu robót i osobistym zaszeregowaniu robotników (taryfikatory branżowe), określające grupy zaszeregowania poszczególnych rodzajów robót oraz osobistego zaszeregowania robotników, zależnie od wymaganego stopnia kwalifikacji;
- e) w uzasadnionych przypadkach zasady wprowadzania akordu progresywnego.

4. Projekt układu zbiorowego pracy lub przepisów przewidzianych w ust. 2 uzgodniony z zarządem głównym związku zawodowego należy przed podpisaniem przedłożyć Mini-

strowi Pracy i Opieki Społecznej dla stwierdzenia zgodności z prawem oraz uchwałą, o której mowa w § 1.

5. Postanowienia ust. 1 i 2 nie naruszają określonych we właściwych przepisach uprawnień dyrektorów przedsiębiorstw i rad robotniczych w sprawach wynagrodzeń za pracę i świadczeń.

§ 4. 1. Wnioski w sprawach zmian zasad wynagradzania lub świadczeń należących do decyzji Rady Ministrów, Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów bądź Podkomitetu Płac opracowuje właściwy minister i przesyła po porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego — Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministrowi Finansów.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, dotyczące pracowników zatrudnionych w administracji państwowej opracowuje Minister Finansów.

3. Zobowiązuje się ministrów do wstępnych konsultacji z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej założeń przewidzianych zmian w zasadach wynagradzania pracowników, świadczeniach i innych postanowieniach układów zbiorowych pracy.

§ 5. 1. Likwiduje się Państwową Komisję Płac.

2. W związku ze zniesieniem Państwowej Komisji Płac dotychczasowe jej zadania w zakresie spraw nie zastrzeżonych do decyzji Podkomitetu Płac przekazuje się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, a w szczególności:

- a) opracowywanie z własnej inicjatywy wniosków w zakresie wynagrodzeń za pracę oraz świadczeń socjalnych;
- b) inicjowanie wniosków mających na celu upowszechnienie systemów płac sprzyjających wydajności pracy;
- c) uzgadnianie projektów układów zbiorowych pracy;
- d) przedstawianie Podkomitetowi Płac okresowych sprawozdań z wyników kontroli prawidłowości systemów i właściwej gospodarki funduszem płac oraz wniosków w tej sprawie;
- e) przygotowywanie materiałów dla Podkomitetu Płac;
- f) opiniowanie i badanie w porozumieniu z Ministrem Finansów skutków finansowych wniosków w sprawach wynagrodzeń i świadczeń przedstawianych przez właściwych ministrów;
- g) sprawdzanie zgodności z prawem oraz uchwałami (rozporządzeniami) Rady Ministrów lub Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów projektów układów zbiorowych pracy i protokołów dodatkowych do układów zbiorowych oraz przepisów wydawanych w sprawach płac i świadczeń;
- h) udzielanie wyjaśnień dotyczących obowiązujących przepisów w zakresie wynagrodzeń za pracę i świadczeń;
- i) wykonywanie innych czynności zleconych przez Radę Ministrów, Komitet Ekonomiczny lub Podkomitet Płac.

3. Minister Pracy i Opieki Społecznej uzgadnia wnioski i opinie z Centralną Radą Związków Zawodowych i zarządem głównym właściwego związku zawodowego, a jeżeli wniosek opracowywany jest przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej z własnej inicjatywy — również z zainteresowanymi ministrami.

§ 6. 1. Właściwi ministrowie zobowiązani są na żądanie Ministra Pracy i Opieki Społecznej do udzielania wszelkich wyjaśnień dotyczących stosowania systemów płac i gospodarowania funduszem płac dla stwierdzenia zgodności z obowiązującymi przepisami.

2. O przypadkach stwierdzonych niezgodności Minister Pracy i Opieki Społecznej zawiadamia Podkomitet Płac.

§ 7. 1. Przepisy uchwały stosuje się do uspołecznionych zakładów pracy, którymi w rozumieniu niniejszej uchwały są: jednostki administracji państwowej i inne jednostki organizacyjne utrzymywane z budżetu Państwa, przedsiębiorstwa państwowe oraz instytucje społeczne korzystające z dotacji budżetowych.

2. Ilekroć w uchwale jest mowa o „ministrze”, należy przez to rozumieć również kierowników urzędów centralnych.

3. Określone w uchwale kompetencje ministrów przysługują w stosunku do spółdzielni pracy Zarządowi Głównemu Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy, w stosunku do spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — Zarządowi Głównemu Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, a w stosunku do „Społem” — Zarządowi Głównemu Spółdzielni Spożywców „Społem”.

§ 8. Pracownicy zatrudnieni w Państwowej Komisji Płac przechodzą do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej na dotychczasowych warunkach pracy.

§ 9. Tracą moc:

- a) uchwała nr 454 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1955 r. w sprawie trybu postępowania przy ustalaniu wynagrodzeń za pracę oraz w sprawie powołania Państwowej Komisji Płac (Monitor Polski Nr 90, poz. 1139);
- b) uchwała nr 887 Prezydium Rządu z dnia 5 listopada 1955 r. w sprawie nadania statutu organizacyjnego Państwowej Komisji Płac;
- c) uchwała nr 724 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie zmiany podporządkowania Państwowej Komisji Płac (Monitor Polski Nr 96, poz. 1057).

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej oraz wszystkim ministrom.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz